

Τῆ Ἡ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου
τὸ γενεθλίον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτοκοῦ

* * * * *

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

***

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος π̣^α Πα ρ

N Πα
ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε Δ

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου

θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει

σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Πα} υν ανθρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π^Μ ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν

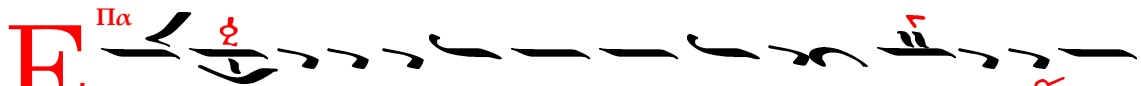
πα γι δα μοι

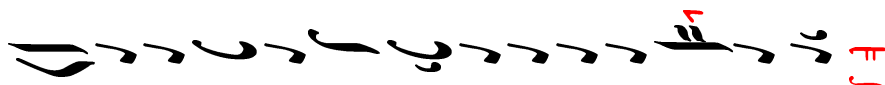
Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ων την ψυ χη ην μου

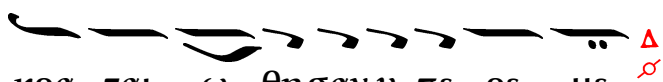
Ε^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

 ει η ελ πισμου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει

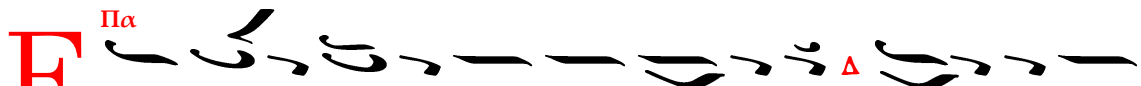
 νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

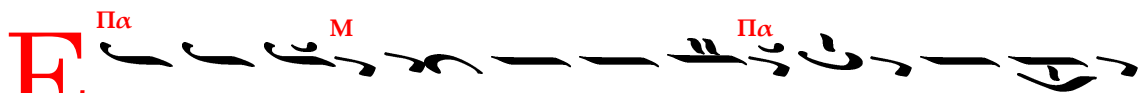
 κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

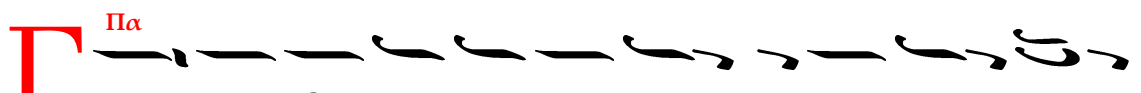
 ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

 τα ποδωσμοι

Ε^{Πα} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

 ε ει σα κουσον της φω νη ης μου

Γ^{Πα} ε νη θη τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

 φω νη ντης δε η σε ω ωσμου

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Σεργίου.

Σ^{Πα} η με ε ρον ο τοις νο ε ροις θρο ο νοις ε πα
να παυ ο ο με νο ος Θε ε ε ος θρονον α γι
ο ο ον ε πι ι γης ε αυ τω προ ο ο η τοι οι
μα α α σεν ο στε ρε ω ω σας εν σο φι
ι ι ι α τς ς ς ρα α α νς ς ρα νο ο ο
ο ον ε εμ ψυ υ υ χον εν φι λαν θρω πι α
κα α α τε σκε ευ α α α α σεν εξ α κα αρ
πς ς ς γααρ ρι ι ι ζης φυ τον ζω η φο ρον ε βλα
στη η σε εν η η μιν την Μη τε ε ε ρα α Α α αυ
τς ο των θαυ μα σι ω ων Θε ε ος και των α
νελ πι ι ι ι ι στω ων ε ε ελ πις Κυ ρι ι
ε δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

A^{Πα} υ τη η η με ρα α α Κυ υ ρι ι ι ς α
 γαλ λι α α σθε ε λα α α οι ι δε γαρ τε
 φω τος ο νυ υμ φων και η βιβ λος τε λο γος της ζω ω
 ης εκ γα στρος προ ο ο ε λη η λυ υ υ υ θε
 και η κα τα Α να το λας πυ λη α πο κυ υ υ
 η η θει ει ει σα προ σμε νει την ει ει σο ο δον
 τε Ι ε ε ρε ε ως τε ς με γα α α α α λθ
 μο νη και μο νον ει σα γος σα α Χρι ι στον εις
 την οι οι οι κς ς με ε ε νην προς σω τη ρι αν τω ων
 ψυχω ω ων η η η η μων

Στίχ. γ'. Από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός από φυλακής

πρωίας
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ
 υ ρι ι ι ον

E^{Πα} ι και θει ω βλ η μα α τι πε ρι φα νεις
 στει ραι γυ ναι αι κε ε ες ε βλα α στη η η η σαν
 αλ λα παν των η Μα ρι ι α α τω ω ων γε

ε εν νη η θε ε εν των θε ο προ πω ω ως υ

πε ε ρε ε λα α α αμ ψεν ο τι και εξ α α γο

ο νσ πα ρα α δο ο οξωστε χθει σα μη η τρος ε τε κεν

εν σαρ κι των α πα α α αν τω ων Θε ε ε

ον υ περ φυ σιν ε ε εξ α σπο ο ρσ δ γα α

α στρος η μο ο ο νη η πυ υ υ λη τσ μο

νο γε νσς Υι σ τσ Θε ε σ η η η ην δι

ι ε ε ελ θων κε κλει σμε νην δι ι ι ε φυ υ

λα α α α ξε και παν τα σο φως οι οι οι

κο ο ο νο ο μη η η σας ως οι οι οι οι δε

εν α α αυ τος πα σι τοις αν θρω ω ποις σω τη ρι αν

α απειρ γα α α σαα α α το

Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ εκ πα σων των

α νο μι ω ω ν α α α αυ του

Σ ^{Πα} η με ε ρον στει ρω τι και ^{Δι} πυ λαι αι α
 νοι ^{Πα} οι οι γο ο ο ον ται και πυ ληπαρ θε νι ι κη
 θει ει α α α προ ε ερ χε ε ε ε ται ^{Πα} ση με ρον
 καρ πο γο ο νειν ^{Κε} η χα α α α ρις α πα αρ χε ε
 ε ε ται ^{Πα} εμ φα νι ζσατω κο ο ο σμω ω Θε υ υ
 μη τε ε ε ε ρα ^{Νη} δι ης τα ε πι ι ι
 γει ει ει ει α ^{Δι} τοις υ ρα νοις συ να α α α
 πτε ε ε ε ται ^{Πα} εις σω τη ρι ι αν τω ων ψυ χω ω ων
 η η η η μων

Στίχ. ε'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ^{Δι} ε παι νε σα

τε αυ τον ^Χ πα α αν τες οι οι λα α α οι

Σ ^{Πα} η με ρον της παγ κο σμι ι υ χα α ρα α α ας τα

προ ^{Πα} οι οι μι ι ι ι α ^{Δι} ση με ρον επ νευ σαν α αυ

^{Δι} ραι σω τη ρι ας προ α α αγ γε ε ε ε λοι ^Δ

^{Πα} η της φυ σε ε ω ως η η μων ^{Δι} δι α λε ε λυ υ ται

στει ει ει ει ει ρω ω ω σις ^{Δι} η γαρ στει ρα
 μη η τηρ δει ει ει κνυ υ υ υ ται της παρ θε νευ
 ς σης με τα το ο κο ο ον τϛ κτι ι σα α α αν
 τος ^{Γα} εξ η η η ης το ο αλ λο τρι ο ον ²²
 οι κοι ς ται ο φυ σει θε ε ος ^{Δι} και τοις πλα νη θει
 σι δι α σα αρ κος σω τη ρι αν α περ γα α α
 ζε ε ε ε ται ^{Δι} Χρι στος ο φι λαν θρω ω πος και λυ τρω
 τη ης τω ω ν ψυ χω ω ω ν η η η η μων

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου ^{Δι} με νει εις το ο ον αι ω ω ω ω να

^{Πα} η με ρον η στει ει ει ρα α Α α αν να τι ^{Δι}
 κτει θε ο ο ο παι αι αι αι δα την εκ πα σων των
 γε νε ω ν προ ο ο ε ε εκ λε ε χθει ει ει σαν ^{Δι}
 εις κα τοι κησιν τω παμ βα σι λει και κτι στει Χρι στω
 τω θε ε ω ^{Δι} εις εκ πληρω ω σιν της ^{Πα} θει ει ει ει α ας
 οι κο νο μι ι ι ι ας ^{Δι} δι ης α νε πλα σθη η μεν

Πα
 οι γη γε ε ε νεις και α νε και νι ι σθη μεν
 ε εκτης φθο ο ρα α α ας προςζω η ηντην α α α
 ληη η η κτον

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Σεργίου.

Ἦχος Πα ρ

Πα
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι νι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
 Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Πα
 Σ η με ε ρον ο τοις νο ε ε ροις θρο ο νοι οι
 οις ε πα να παν ο ο με νο ος Θε ε ε ος
 θρο νον α α γι ι ον ε πι γης ε αυ τω
 προ ο ο η τοι οι μα α α α σεν ο στε ρε
 ω ω σας εν σο ο φι ι ι ι α του ουσ ου ου
 ρα α α α νους ου ρα νο ο ο ον ε εμ ψυ υ

Πα
 υ χον εν φι λαν θρω πι ι α κα α α τε σκε ευ
 α α α α σεν εξ α κα αρ πϑ ϑ ϑ γα αρ ρι ι ζης
 Δι Πα
 φυ τον ζω η φο ρον ε βλα στη η σε εν η η μιν την Μη
 τε ε ρα Α α α αυ του ο των θαυ μα σι ι
 Κε
 ι ων Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
 Δι
 και των α νελ πι ι ι ι ι στω ων ε ε ελ πις
 Πα
 Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι οι
 Δι
 οι

***

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχμιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Φ
 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϑ
 ϑ ϑ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Κυ υ ρι ος ει σα κς σε ται μθ εν τω
 κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κ̣σοντηςπροσευ χη ης μ̣

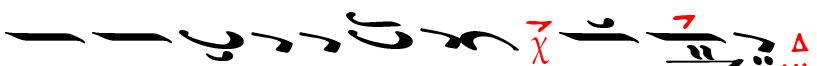

K υ υ ρι ος ει σα κ̣ σε ται μ̣ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

K υ υ ρι ος ει σα κ̣ σε ται αι μ̣ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον
* * *

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(κῆ' 10-17).

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρῶν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνουπνιάσθη. Καὶ ἰδοῦ, κλιμαῆξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεός, Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρῶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοῦ, ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα

ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς οὐρανίας καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερίας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἴκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(θ' 1-11).

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρξε στύλους ἑπτὰ. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλή Ἁγίων, σύνεσις. Τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας

ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

ᾠχος 4 Πα ρ

Η^{Πα} α παρ χη της η μων σω τη ρι ι ι ας λα οι
ση μερον γε γο ο νεν ^{π 9} ι δα γαρ η προ ο ρι σθει σα
α πο γε νε ω ων α αρ χαι αι ων ^{ρ 22} μη τηρ και παρ θε
νος και δο χει ει ει ει ον Θε ε ς ^{ρ 22} εκ στειρας γεν νη θη
ναι αι προ ε ε ε ε ερ χε ε ε ε ται ^{π 9} αν θος εκ τ ς ς ^Μ
Ι ι ε ε σ σε ^{π 9} και εκ της ρι ζης αυ τ ς ς ρα
βδο ος ε βλα α α στη η η η σεν ^{π 9} ευ φραι νε
σθω Α α δα αμ ο προ ο πα α α τωρ ^{π 9} και η Ευ
α Α γαλ λι α σθω χαι αι αι ρ ς ς ς ς σα ^{π 9} ι
δαμ ^{ρ 22} την θυ γα τε ρα και α πο γο ο νον μα κα ρι ζει
ε ε εμ φα α α α νως ^{π 9} ε τεχ θη μοι γαρ φη σι
λυ τρω σις δι ης εκ των δε σμω ων τ ς ς α α δα ^{ρ 22}

ε λευ θε ρω θη η η η σο ο ο ο μαι α
 γαλ λι α σθω ο Δα βι ι ι ιδ κρ ς ς ων τη ην
 κι νυ υ υ υ ραν και ευ λο γει ει τω ω τον Θε ε
 ον ι δε γαρ η παρ θε νος προ ει ει σιν εκ πε ε τρας
 α α γο ο ο ν ς προς σω τη ρι αν τω ων ψυ
 χω ω ων η η η η μων

Ἦχος Δι-θ

Δ ευ τε φι λο παρ θε νοι οι πα αν τες και της α
 γνει ει α ας ε ρα α σται δευ τε υ πο δε ε
 ξα α α σθε πο ο θω της παρ θε νι ι ι ι ας το
 κα αυ χη η η η μα εκ πε τρας βλυ στα ν ς ς
 σα α αν στε ρε ε ας την πη γη η η η η ην τη
 ης ζω ω ω ης και εκ της α τε κν ς σης τη ην βα
 α α τον τ ς α υ υ υ λ ς ς πυ υ ρο ος τ ς
 κα θαι αι αι ρο ο ο ον τος και φω τι ζο ον τος τας
 ψυ χα α ας η η η η μων

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τ^{Δι}
ις ο η χος των ε ορ τα ζο ον των γι ι ι
νε ται **Δ** Ι ω α κειμ και αι Α αν να πα νη γυ
ρι ι ζσσι μυστι ι κω ως **β** συγ χα ρη τε η μιν
λε ε ε ε ε γο ο ο ον τες **Δ** Α δαμ και Ευ α
ση η η με ρον **Δ** ο τι τοις πα λαι πα ρα βα σει κλει
σασι Πα ρα α α α α δει ει ει ει σον **Δ** καρ πος ευ
κλε ε στα α το ος η η η μι ι ιν ε δο ο ο θη **Δ**
η θε ο παι αι αις Μα ρι ι α **Δ** α νοι γσ σα τσ
σ σ τοι οις πα σι την ει ει ει σο ο ο ο δον **Δ**
Η^{Δι}
προ ο ρι σθει σα παν τα να ασ σα Θε σ κα τοι
κη τη η η ρι ον **Δ** εξ α καρ πσ ση με ε ρον νη
δυ υ ο ο ος προ η η κται **Δ** της Αν νης η γλα α
α ι ι σμε ε ε νης **Δ** της α ι δι ου σ σ
σι ι ασ το θει ει ον τε ε ε με ε ε ε νος **β**
Νη
δι ης ι τα μο ος Α α α α α δης κα τα πε

πα α α τη η η η ται και παγγε νη η Ε ε ευ
 α α εν α σφα λει ζω η η η η ει σοι κι ι
 ζε ε ε ε ται τα α αυ τη ε πα ξι ως ε
 εκ βο η η η η η σω ω ω ω μεν μα κα
 ρι α συ ε εν γυ ναι αι ξι ι ι και ο κα αρ
 πος της κοι λι ι α ας ος ευ λο ο γη με ε ε
 ε νος

Δόξα. Καὶ νῦν. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
 Ε ν ευ ση μω η η με ε ε ρα α ε ο ο ορ
 της η η μων σαλ πι σω ω μεν πνευ ε ευ μα α τι κη
 κι ι ι θα α α α ρα η γαρ εκ σπε ερ μα

το ος Δα αυ ιδ ση με ρο ο ον τι κτε ε ται η Μη τη ηρ
 της ζω ω ης το σκο ο το ο ος λυ υ υ υ υ
 ς ς ς ς σα τς Α δαμ η η α α να α α α
 α α α πλα σις και της Ευ ασ η α α α να κλη
 η σις της α φθα ρ σι α ασ η πη η γη και της φθο ρ ας
 α α παλ λα α γη η η δι ης η μει ει ει εις
 ε θε ε ω θη η με εν και τς θα να α τς ς ς
 ε λυ τρω ω ω ω ω θη η η η μεν και βο
 η η σω μεν α αυ τη συν τω Γα βρι η η ηλ
 οι οι πι ι ι στοι Χαι ρε Κε χα ρι τω ω με
 ε ε νη ο Κυ υ ρι ι ος με ε ε ε ε τα α α α
 σα δια σα χα ρι ι ζο ο ο ο ο ο
 με ε ε ε νος η μι ιν το με γα ε ε ε
 λε ε ε ε ο ο ο ος

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.
ᾠχος δ΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα

Η παγ κο σμι ος χα α ρα εκ των δι και
ων α νε ε τει ει ει λε εν η η η μιν εξ
Ι ω α κειμ τε και Α αν νης η πα νυ μνητος Πα
αρ θε ε ε ε ε νος η τις δι υ περ βο λην α
γα α α θο τη η τος να ος Θε ου εμ ψυ χος
γι ι ι νε ε ε ε ται και μο νη κα τα α
λη θει ει αν Θε ο το ο ο ο κο ος γνω ρι ι ι ι
ζε ε ε ε ται αυ της ταις ι κε σι αις Χρι στε ο
Θε ε ος τω κο σμω την ει ρη νην κα α α τα πε εμ
ψον και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε λε
ος

Στίχ. α΄. Ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, και ε

πι θυ μη σει ο βα σι λευς τσ ς κα αλ λσ ς
ςσ

ρας κρο τει τω φαι αι δρωσ ^Α λαμ προ φο ρει τω τα ε ^{Πα}
 πι ι ι γειει ει ει α ^Π βα σι λεις σκιω τα τω ω σαν
 ι ε ρεις εν ευ λο γι ι αι αις ε ευ φραι νε ε ε ^{Πα}
 σθω ω ω σαν ^Π ε ορ τα ζε ε ε τω ω ο συ ^{Ββ} ^{Πα}
 υ υμ πας κο ο ο σμος ^Π ι δα γαρ η βα σι λισ ^{Ββ}
 σα και α μω μος νυ υμ φη τσ ^Α Πα α τρος εκ της ^Α
 ρι ζησ τσ ^{Πα} Ι εσ σαι α νε βλα α α στη η η
 σεν ^Π σκ ε τι γυ ναι κες εν λυ παις τε ξον ται αι
 τε ε ε ε κνα ^Π η χα ρα γαρ ε ξην θη η σε ^{Ββ} και ^{Ββ}
 η ζω η των αν θρω ωπων εν κο σμω πο λι τε ε ^{Πα}
 ευ ε ε ε ε ται ^Π σκ ε τι τα δω ρα τσ Ι ω ^Μ
 α κει ει ει ειμ α α πο στρε ε φο ο ο ον ται ^Π
^{Ββ} ο θρη νος γαρ τη ης ^{Πα} Α α αν νης εις χα ρα α αν
 με ε τε ε ε βλη η η η θη ^Π συγ χα ρη τε μοι λε
 γσ ης πα α α ας ε ε κλε κτο ο ος Ι ι σρα α ^{Πα}
 α ηλ ^Π ι δα γαρ ε δω κε μοι οι οι Κυ ρι ι ος ^{Ββ}

το εμ ψυχον πα λα τι ον της θει ας δο ξης α αυ
τς εις κοι νην ευ φρο συ νην και χα ραν και σω τη
ρι ι αν των ψυ υ χων η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Δ ευ τε α παν τες πι ι στοι οι προς την Παρ θε

νον δρα α α α μω ω ω ω μεν ι δου γαρ γε εν

να α α ται αι η προ γα στρος προ ο ρι ι σθει ει ει

σα του Θε ε ου ου ου η μω ω ων Μη η η η

τηρ το της παρ θε νι ι ας κει ει μη λι ι

ον η του Α α ρων βλα α στη η η σα σα α α

ρα α α α βδος εκ της ρι ι ζης του ου Ι ε εσ

σαι ^{Δι} των προ φη τω ων το κη η η ρυ υ υ γ
 μα ^{Νη} και των δι ι και αι ων Ι ω α κειμ και Αν
 νης το ο βλα α α α στη η η η μα ^{Δι} γε εν να α
 ται αι τοι οι οι νυ υν και ο ο κο ο σμος ^ε συν αυ
 τη η α να α και νι ι ι ι ζε ε ε ε ται ^ν τι
 κτε ε ται και η Εκ κλη η σι ι α ^ε την ε
 αυ της ευ προ πει ει αν κα τα α στο λι ι ι ι ι
 ζε ε ε ε ται ^ν ο να ος ο ο α γι
 ο ος ^ε το της θε ε ο ο τη τος δο ο ο
 χει ει ει ει ον ^ν το παρ θε νι ι κον ο ο ο ορ
 γα α α α νον ^{Δι} ο βα σι λι ι κος θα α α
 α α λα α α α μος ^{Νη} εν ω ο το πα α ρα
 δο ο ξον της α πορ ρη η του ε νω ω ω
 σε ε ε ε ως ^{Δι} των συ νελ θου σω ων ε πι χρι ι
 στου ου ου ου φυ υ σε ε ε ων ^{Νη} ε τε λε
 σι ουρ γη θη μυ υ στη η η η ρι ι ι ι ον ^ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

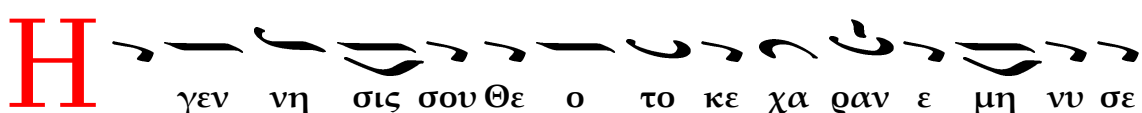
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ὁ Δι-Θ

παση τη οικουμενη εκ σου γαρ ανετειλεν
 ο ηλιος της δικαιοσυνης Χριστος ο Θεος η
 μων και λυσαστην καταραν εδωκε την ευλογι
 ιαν και καταργησαστον θανατον εδωρη
 σατο ημιν ζωην αιωνιον (εκ γ)
 τὸ τέλος: ζωην αιωνιον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,
 ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.